

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 106.409 van 7 mei 2002
in de zaak A. 53.129/XII-1178.**

In zake : Jan FIEREMANS,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat R. VAES,
 kantoor houdende te LEUVEN,
 Residentie Binnenhof
 Justus Lipsiusstraat 24

tegen :

de gemeente WEMMEL.

DE RAAD VAN STATE, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Jan Fieremans op 2 augustus 1993 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 1 juni 1993 van het college van burgemeester en schepenen van Wemmel om “opzeg te betekenen [...] van het appartement dat hem, bij besluit van 26 juni 1991 werd toegewezen”;

Gelet op het arrest nr. 44.736 van 26 oktober 1993 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien de memorie van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur F. De Buel;

Gelet op de beschikking van 27 juni 1996 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 10 december 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 februari 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. Vaes, die verschijnt voor verzoeker en van advocaat J. Oostvogels, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd F. De Buel;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de gemeente Wemmel eigenaar is van een appartement aan de L. Vander Zijpenstraat 48 te Wemmel; dat het bij gemeenteraadsbeslissing van 26 april 1984 ter zake vastgestelde huishoudelijk reglement onder meer bepaalt dat het schepencollege het appartement kan toekennen “aan personeelsleden wier aanwezigheid nodig is voor de goede werking of toezicht op de gemeentelijke installaties en uitrustingen”, dat het college een einde kan maken aan het gebruik in het belang van de dienst, door een gegronde beslissing en met een opzeggingsperiode die niet korter is dan drie maanden, dat op de personeelsleden “de verplichtingen voor huurder” van toepassing zijn, dat het maandelijks huurbedrag is vastgesteld op 10% van de brutomaandwedde, met een maximum van 8.000 frank, dat vooraleer het goed te betrekken de door het personeelslid bijkomend te leveren prestaties vastgesteld zullen worden en dat het personeelslid “dit” reglement voor akkoord dient te ondertekenen;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen op 26 juni 1991 het appartement aan verzoeker, adjunct-politiecommissaris bij de gemeente, toewijst en als bijkomende prestaties bepaalde toezichtsoopdrachten op de openbare gebouwen en het schooldomein in de onmiddellijke omgeving vaststelt; dat op 1 juni 1993 het college van burgemeester en schepenen besluit dat conform het huishoudelijk reglement aan verzoeker de opzeg van het appartement wordt betekend en dat het volledig dient ontruimd te zijn tegen uiterlijk 1 oktober 1993; dat daartoe inzonderheid wordt overwogen “dat deze bijkomende prestaties,

voorwaarde tot het toekennen van een appartement, onafgezien van hun al of niet goede uitvoering, het beoogde doel, nl. de beveiliging van de gebouwen, niet bereikt, integendeel dat maand na maand een verergering dient vastgesteld”;

Overwegende dat verwerende partij op de memorie van wederantwoord van verzoeker repliceert met een zogenaamde “memorie van wederantwoord”; dat de toepasselijke rechtspleging niet in het indienen van een dergelijk stuk voorziet; dat het uit de debatten wordt geweerd;

Overwegende dat verwerende partij in de laatste memorie onder meer opwerpt wat volgt :

“Aangezien, bij besluit van het College van Burgemeester en Schepenen dd 26.06.1991, aan verzoeker een appartement toegewezen werd;

Aangezien dit besluit van het college van Burgemeester en Schepenen door verzoeker voor akkoord ondertekend werd op 01.07.1991;

Aangezien deze overeenkomst door beide partijen wettig aangegaan werd en ze derhalve de beide partijen tot wet strekt (artikel 1134 B.W.);

Aangezien overeenkomstig een eensgezinde rechtspraak van het Hof van Cassatie, de bindende kracht van de overeenkomst tussen de partijen te eerbiedigen is door de rechter;

(...)

Aangezien de ter beschikkingstelling van het appartement, tegen gunstige voorwaarden, een vergoeding in natura is voor de bijkomende prestaties die verzoeker diende te leveren;

(...)

Aangezien er in de eerste plaats moet op gewezen worden dat de Tegenpartij de civielrechtelijke gevolgen van de overeenkomst tussen partijen stipt geëerbiedigd heeft;

Aangezien deze overeenkomst, te weten het door Verzoeker voor akkoord ondertekend uittreksel van de notulen van de gemeenteraad dd. 26.04.84, uitdrukkelijk vermeldt in artikel 2 :

Het College kan tevens in het belang van de dienst, door een gegronde beslissing een einde maken aan het gebruik. De opzeggingsperiode mag in dit geval niet korter zijn dan 3 maanden.

(...)

Aangezien het beëindigen van het gebruiksrecht van het appartement dient getoe[t]st te worden en werd getoetst aan de civielrechtelijke gevolgen van de overeenkomst tussen partijen en het bestreden besluit dan ook in die zin met redenen omkleed werd:

Gelet op het in alinea 1 reeds vermeld huishoudelijk reglement, en inzonderheid op art. [2], 2^e paragraaf waar wordt gezegd :

Het college kan tevens in het belang van de dienst, door een gegronde beslissing een einde maken aan het gebruik. De opzeggingsperiode mag in dit geval niet korter zijn dan 3 maanden.

Aangezien voor het ten einde brengen van het gebruiksrecht de Tegenpartij toepassing gemaakt heeft van de regelen van het burgerlijk recht en van de bedingen die tussen partijen overeengekomen waren”;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen op 26 juni 1991 besluit om conform het betreffende huishoudelijk reglement aan verzoeker tegen een verminderd “huurgeld” een appartement aan de L. Vander Zijpenstraat 48 te Wemmel ter beschikking te stellen, op voorwaarde dat welbepaalde “bijkomende prestaties” worden verricht; dat door verzoekers instemming hiermee, geformaliseerd door zijn ondertekening voor akkoord, op 1 juli 1991, van een afschrift van dat besluit evenals van een afschrift van het voornoemde huishoudelijk reglement, een contract tot stand is gekomen;

Overwegende dat de bestreden beslissing er toe strekt aan dat contract met toepassing van het artikel 2, tweede alinea, van het huishoudelijk reglement een einde te maken, door te beslissen aan verzoeker een opzegging te betekenen tegen 1 oktober 1993; dat die beslissing als zodanig betrekking heeft op de uitvoering van de overeenkomst tussen de partijen en niet kan worden beschouwd als een handeling die van de overeenkomst afsplitsbaar is;

Overwegende dat de Raad van State niet bevoegd is ter zake geschillen met betrekking tot de uitvoering van een overeenkomst; dat dit desnoods ambtshalve moet worden opgemerkt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zeven mei 2002, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.